

1. Když je smutno malíři, pozve si modelky,
maluje jim profily, anfasy i celky,
děvčata jsou veselá s překrásnými těly,
malíři však pod štětcem pláčou akvarely.
2. Když je smutno sochaři, tak si vezme dláto,
formu z dřeva udělá, kdepak, nezvorá to,
pak si z kovu odlije nákou pěknou sošku,
jenomže je studená, teplá ani trošku.
3. Když je smutný keramik, to je jiná píseň,
ten si v peci zatopí a už netrápí se,
nejdřív spálí dopisy od své první lásky,
potom skripta z UMPRUMu, jsou jich čtyři svazky,
potom přijdou na řadu dva oddací listy,
pak monografie polského symbolisty,
z komína valí se kysličník uhličitý,
když hoří akryly, lepty a linoryty,
mezitím, co pálí veškeré svoje šaty,
opravují: jde o kysličník uhelnatý,
v peci oheň plápolá, umělec usíná,
když je smutný keramik, je to vždycky hlína.